

[Bernhard Baunsgaard.]

gøre opmærksom på, hr. finansminister, at det kun er de skatteydere, der i henhold til gældende lov ikke har betalt, hvad de skulle, som har efterbetalt i begyndelsen af året, for hele vor skattelovgivning bygger på, at man betaler samtidig med, at man har indtægten. Derfor skulle man, når skatteåret var gået, have betalt alt. Det kan ikke lade sig gøre med vores nuværende regler, det er rigtigt, og derfor er vi jo kommet ud i dette problem.

Måtte jeg lige sige, at jeg ikke rigtig forstår finansministerens bemærkning om, at han går ind for en skattereform, der siger, at alle skatteydere skal behandles ens, og jeg formoder heller ikke, at han mener det, for folkepensionister på ethvert indtægtstrin, i hvert fald op til 75.000 kr., slipper 5.000 kr. billigere end alle andre. Det vil man vel ikke lave om på, for så er det rigtignok en reform, der er vidtrækkende.

Arne Bjerregaard (KrF):

Med hensyn til, at man ikke skulle betale restskatter, der var under 300 kr., ønsker jeg at anholde finansministerens bemærkning om, at vi, der har tilsluttet os dette forslag, kun ville tjene politiske formål dermed.

Jeg indrømmer, at vi er gået med for at få noget andet igennem, men at vi skulle tjene politiske formål ved at gå med til at hæve det til 300 kr., kan jeg forsikre finansministeren om har så sandelig ikke været vores intentioner. Men det er nu engang nødvendigt, og det må man da fra regeringens side acceptere, også med hensyn til det forlig, vi har indgået sammen med venstre, at vi må sluge noget for at få noget andet igen, og det har vi gjort her. Da det kun drejer sig om ét år, er vi gået med til det, men jeg kan forsikre finansministeren om, at på andre områder ønsker vi så sandelig ikke at gå ind på kompromiser.

Lad mig så sige, at vi, selv om vi stemmer for dette her, sagligt vil arbejde med de skatteforslag, som finansministeren vil fremlægge i udvalget, og vi vil sagligt prøve på at forme disse forslag, som vi mener må gå sammen med det af finansministeren fremsatte forslag eller ændringsforslag til dette, eller hvad der bliver nødvendigt fra vores side for at fremme vores synspunkter.

Men vi vil gøre det sagligt, som vi har gjort det sagligt her, og derfor finder jeg det lidt urimeligt, at vi nu skal beskyldes for, at vi kun tjener vore egne politiske interesser ved at tilslutte os et sådant forslag, som vi ikke mener er helt rimeligt, men som det er nødvendigt at tage med. Lige så vel som vi i anden forbindelse også tog bunden opsparring med i forliget, selv om vi ikke følte, det var rimeligt, har vi også sluttet dette her.

Finansministeren (Anders Andersen):

Må jeg sige til hr. Arne Bjerregaard, at han i hvert fald ikke burde føle sig ramt, for jeg tænkte ikke på kristeligt folkeparti med den bemærkning, og derfor forundrer jeg mig lidt over, at det netop var hr. Arne Bjerregaard, der greb ind over for bemærkningen.

Må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg altså havde lidt svært ved at forstå begrundelsen her til sidst for, hvorfor de radikale kunne acceptere, at de, der nu havde restskatter og ikke havde betalt dem til den 15. marts 1974, skulle have en særlig gunstig stilling. Det kræver for mig altså en lidt mere tilgængelig forklaring end den, hr. Bernhard Baunsgaard kom med, for hr. Bernhard Baunsgaard sagde: ja men skatterne skal jo betales løbende, og det skulle være en begrundelse for, at man så i og for sig godt kunne lave det her og nu, vel vidende, at de, der ikke havde betalt skatterne løbende, men havde fulgt lovens hidtidige tekst og betalt inden 15. marts, de ville blive straffet, de ville blive dårligere stillet, de havde indbetalt under forkerte forudsætninger. Hr. Bernhard Baunsgaard ryster på hovedet. Ja, hvis det er rigtigt, så er der noget, jeg ikke har forstået; det må jeg erkende. Så er der noget, hr. Bernhard Baunsgaard har forstået bedre end jeg, men det må vi vel så få en forklaring på.

Jeg tog nu ikke så meget ordet for at polemisere med hr. Bernhard Baunsgaard. Det har vi så mange muligheder for og så rige lejligheder til, og det lægges der jo som regel op til hver gang, der er debat, så sådan set så var det ikke af den grund. Nej, jeg tog mere ordet for at fortælle hr. Grünbaum, der sagde til mig: tag det nu roligt, at jeg kan love hr. Grünbaum for, at jeg tager det uhyre roligt. Jeg kan også love hr. Grünbaum, at det, som dette folketing gen-